

Άμεση ανάκληση της εκδικητικής απόλυσης στο café KUDU

Ο συνάδελφος Δημήτρης Σίμος προσλήφθηκε στο café KUDU στο Νέο Ψυχικό στις αρχές Μαρτίου του 2015 ως διανομέας. Επί εννέα μήνες οι εργοδότες δεν εξέφρασαν κανένα παράπονο για τον συνάδελφο. Το θετικό κλίμα όμως άλλαξε άρδην από τη στιγμή που ο εργαζόμενος συμμετείχε στις απεργίες της Γ.Σ.Ε.Ε.

Προφανώς, για τους εργοδότες στο KUDU (και όχι μόνο) η συμμετοχή των εργαζόμενων στις απεργίες αποτελεί την έσχατη ύβρη ενάντια στην ιδιωτική οικονομία και τους νόμους της ελεύθερης αγοράς και γι' αυτό τιμωρείται με την ποινή της απόλυσης. Και είναι απόλυτα λογικό από την πλευρά των εργοδοτών να αντιδρούν με τόση λύσσα ενάντια στους απεργούς γιατί πραγματικά το δικαίωμα στην απεργία είναι το συλλογικό όπλο που οδήγησε την τάξη μας από τους αγώνες του 19ου στις κατακτήσεις του 20ου αιώνα.

Σήμερα, στην εποχή της γενικευμένης κρίσης και μετά τις τελευταίες δεκαετίες της αφασίας και της ευμάρειας, το δικαίωμα στην απεργία υποτιμάται, λοιδορείται και χτυπιέται ανηλεώς γιατί όσο συντηρείται η σπίθα της αντίστασης ελλοχεύει η φλόγα της ανατροπής. Και παρόλες τις υποχωρήσεις των τελευταίων χρόνων, τη συνεχή υποτίμησή της εργασίας και της ζωής μας, οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ γνωρίζουν πως "όσα δεν φέρνει ο χρόνος τα φέρνει η στιγμή".

Επιπρόσθετα της συμμετοχής του στις απεργίες, φαίνεται πως με τις διεκδικήσεις του ο συνάδελφος γινόταν ολοένα και πιο ενοχλητικός για την εργοδοσία και συγκεκριμένα τον Νικόλα Φέρρα καθώς επανειλημμένα ζητούσε να λάβει το υπόλοιπο της άδειας μαζί με τις αποδοχές που αντιστοιχούν στις ημέρες αυτές αλλά και να του καταβληθούν έξοδα κίνησης καθώς μετέφερε τις παραγγελίες με το ιδιόκτητο μηχανάκι του. Οι εργοδότες θεωρούσαν πως εφόσον δεν εργάζεσαι την μέρα της άδειας δεν πληρώνεσαι για αυτήν και πως τα έξοδα κίνησης επιβαρύνουν τον διανομέα, όπως δυστυχώς συμβαίνει και στα περισσότερα καταστήματα στον κλάδο του επισιτισμού. Παρόλα αυτά δεσμεύτηκαν αόριστα πως θα καταβάλλουν τα ποσά αυτά στο μέλλον, γιατί όπως ισχυρίστηκαν "δεν έβγαιναν" εκείνη τη στιγμή.

Πέραν των παραπάνω η εργοδοσία πίεζε τον συνάδελφο να κάνει και λάντζα κάτι που ο ίδιος αρνήθηκε καθώς γνωρίζει πως για τα κατοχυρωμένα του εργασιακά δικαιώματα κάθε επιπρόσθετη εργασία συνιστά βλαπτική μεταβολή στη σύμβαση εργασίας που είχε υπογράψει. Επιδίωξη των αφεντικών είναι οι εργασιακές σχέσεις να μετατραπούν σε ελαστικές σχέσεις ασαφούς απασχόλησης παραβλέποντας το οποιοδήποτε νομικό πλαίσιο ορίζει τα καθήκοντα του εργαζόμενου.

Έτσι στις 29 Φλεβάρη, δυο μέρες πριν κλείσει ένα χρόνο εργασίας στην επιχείρηση, ο εργοδότης Κωνσταντίνος Περπινιάς του ανακοίνωσε πως δεν είναι πια στο πρόγραμμα του καταστήματος χωρίς καμία περαιτέρω αιτιολόγηση. Μάλιστα, όταν ο συνάδελφος δήλωσε πως θα πάει κανονικά για δουλειά καθώς δεν αποδεχόταν την απόλυση, ο Περπινιάς του απάντησε ουρλιάζοντας πως η στάση του αυτή ήταν και η αιτία για την λήξη της συνεργασίας τους. Δυο μέρες μετά, ο ίδιος εργοδότης με δικαστικό επιμελητή επέδωσε στον συνάδελφο εξώδικο με καταγγελία της σύμβασής του. Πέραν της καταγγελίας οι εργοδότες είχαν φροντίσει να διανθίσουν το εξώδικο με συκοφαντίες για να δικαιολογήσουν την απόλυση. Ισχυρίζονταν πως εξασκούσε πλημμελώς τα καθήκοντά του και πως καθυστερούσε παραγγελίες, γεγονότα που ουδέποτε συνέβησαν. Στις διαμαρτυρίες του συναδέλφου για τις ανακρίβειες και τα ψευδή που ανέγραφε το εξώδικο, ο Περπινιάς του είπε "για το καλό σου ας λήξει όλο αυτό εδώ".

Η συντριπτική πλειοψηφία των εργοδοτών αυθαιρετούν, εισφοροδιαφεύγουν και καταστρατηγούν την τσεκουρεμένη εργατική νομοθεσία. Έχουν επιβάλει ένα καθεστώς στυγνής εκμετάλλευσης και μνημόνια δικής τους έμπνευσης: δεν καταβάλουν τα έξοδα κίνησης (βενζίνη και service) για το μηχανάκι του εργαζόμενου, δεν καταβάλουν τις προσαυξήσεις της νυχτερινής εργασίας (25%) της κυριακάτικης αργίας (75%) της εργασίας σε αργίες (100%). Δεν πληρώνουν δώρο Πάσχα, Χριστουγέννων και επίδομα αδείας. Επιπλέον πολύ συχνά το ωράριο των εργαζομένων μεταβάλλεται κατά το δοκούν των εργοδοτών ενώ οι προσβολές και οι αυθαιρεσίες διαδέχονται η μια την άλλη.

Ως διανομείς στον κλάδο του επισιτισμού ξέρουμε από πρώτο χέρι (όπως και εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι) πως καμία κυβέρνηση και κανένας νόμος δεν θα εξαλείψει την εργοδοτική αυθαιρεσία. Μόνο εμείς οι ίδιοι μπορούμε με την οργάνωσή μας σε σωματεία βάσης, με αδιαμεσολάβητες ταξικές διεκδικήσεις, με καταγγελίες στις επιθεωρήσεις εργασίας, με συλλογικούς αγώνες, με ταξική συνείδηση και υπερηφάνεια για την τάξη μας, να βάλουμε φρένο στην εκμετάλλευση που υφιστάμεθα και να απαιτήσουμε την αξιοπρέπεια στην ζωή και στους χώρους εργασίας μας.

**ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΛΗΨΗ ΤΟΥ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ
ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΕΞΟΔΩΝ ΚΙΝΗΣΗΣ στο ΣΥΝΑΔΕΛΦΟ
και για ΚΑΘΕ ΔΙΑΝΟΜΕΑ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΕΣ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ**

